

Revista Culturală Arad Asociația Generală a Învățătorilor din Regatul Vechiu, Bucovina și Basarabia Revista Culturală Arad ROMANIA 1929

REVISTA CULTURALĂ PENTRU APĂRAREA INTERESELEOR ÎNVĂȚĂTOREȘTI

Frăție între luminătorii satelor.

De Dr. Grigorie Gh. Comșa
Episcopul Aradului.

O mare bucurie s'a sălășluit în sufletul meu când a apărut »Gazeta Învățătorilor«. Am citit cu atenție toți numerii apăruiți până acum. Sunt fiu de învățător și citeam toate foile abonate pe vremuri de răposatul meu tată. Am crescut cu pâine dascălească și am învățat să cunosc toată mizeria vieții unui dascăl prigonit de foștii săi stăpâni și trecut la penzie din oficiu, pentru lipsa de progres din limba impusă cu forța. Cazul acesta a fost menționat, când s'a votat legea învățământului primar.

Insă mai presus de orice sentimentalism, aș dori să îngrădesc aceste puține cuvinte cu o cât de palidă afirmare a convingerii generale, că fără munca frățească din trecut a învățătorilor și preoților poporul nostru nu se putea pregăti nici pentru mărirea sa națională, nici pentru viitor. O bucurie legitimă a stărnit articolul din »Gazeta Învățătorilor« scris de dl director școlar Dimitrie Boariu, care arăta rolul din trecut al învățătorilor și preoților. Nu se putea concepe în trecut un plan de muncă, a cărui realizare să se facă fără cei doi factori a-i satelor: preotul și învățătorul.

Învățătorul era un preot de pe catedra lui, iar preotul un învățător de pe amvon. Nimeni n'are interesul să turbure această așezare a trecutului și să izoleze pe cei doi luminători ai satelor. Nimeni n'are interesul să facă, de pildă, propaganda culturală a satelor, numai cu învățătorii, când în trecut se făcea prin muncă comună.

Am văzut în »Gazeta Învățătorilor« diferite lamentări relativ la situația învățătorilor din jud. Arad. Eu unul numai în concentrarea forțelor văd posibilitatea de înlăturare a lamentărilor. Intrezăresc posibilitatea unui front comun al preoților și învățătorilor sub scutul Evangheliei. Pentru a avea cât mai organizată forța statului român, pentru a simți și noi mai bine bogăția resurselor pământului românesc și a înălța virtuțile geniului național, trebuie să ne înfrățim.

De ce să nu mărturisim că există condițiunile prealabile ale înfrățirii? Dl Nicolae D. Cârstea în numărul ultim al »Gazetei Învățătorilor« se referă la cuvintele Sf. Scripturi spre a demonstra necesitatea iubirii de oameni: »cel ce nu iubește pe fratele său, pe care l-a văzut, pe Dumnezeu, pe Carele nu l-a văzut, cum poate să-l iubească?« (I. Ioan 4 vers. 20).

Cine se referă la cuvintele Scripturii, este deja ca și cucerit pentru ideea înfrățirii. Sf. Evanghelist Ioan zice: »Noi știm că am trecut din moarte în viață, pentru că iubim pe frați. Cel ce nu iubește pe fratele, petrece în moarte« (I. Ioan 3 vers 14). Cel mai apropiat frate al învățătorului este preotul. Nu există țaran pe care să nu-l învețe și învățătorul și preotul. Ambii sunt aproape de aceleași necazuri și

bucurii ale poporului, amândoi trăesc în aceeași mizerie a satelor și același copac din cimitir va umbri mormântul lor însemnat cu Sfânta Cruce.

Și unii și alții, — preoții și învățătorii, să mai uite din când în când mizeria tagmei lor și să se cugete la ceea ce pot face împreună. Atunci vor fi mai tari, mai mângâiați. Această tărie și mângâiere ne trebuie.

Doresc din inimă curată ca învățătorii noștri să aibe cât mai multă mângâiere. Doresc ca ei să nu treacă prin încercările unui Buick, - invențatorul de automobile, care însă a murit de foame. Descoperitorul serului împotriva malariei, — scoțianul Donald Ross, trăiește azi în mizerie, la 72 ani; am citit că soții Bulandra, artiștii Storin și Manolescu și-au ipotecat casele, iar Maximilian moșia, — în scopul amenajării teatrului Carmen Sylva din București.

Bunii noștri învățători să fie scutiți de asemenea încercări, căci și așa destul de grea este chemarea lor. Nu le pot dori ceva mai bun scumpilor noștri dascăli. Mussolini fusese un biet învățător, dar destinul i-a hărăzit conducerea zecilor de milioane ale Italiei. Norocul acesta — firește că nu pân-dește la leagănul fiecăruia dintre noi, — dar pe fruntea noastră a fiecăruia dintre noi, se resfrâng razele chipului Sfânt al Domnului, Care ne îndeamnă la înfrățire.

La înfrățire sinceră Vă chem iubiiții mei dascăli și vă rog stăruitor să nu uitați glasul meu de chemare.

† Dr. Grigorie Gh. Comșa
Episcopul Aradului.

Unificarea.

Cela ce pretindeam noi în această gazetă s'a realizat. Congresul învățătorilor din 24 Aug. ținut la Alba Iulia, a hotărât unificarea tuturor învățătorilor din țara noastră. Toate glasurile au cerut-o cu insistență și cu un entuziasm nedescris, căci pentru rosturile noastre profesionale, hotărârea dela Alba Iulia, trebuie ca în viitor să aibă mare însemnătate. Iată pentru ce.

Ori de câte ori se vor prezenta de aci înainte desiderate locale — care sunt destul de numeroase — aceste vor primi sprijinul unei mari colectivități și se vor putea bizui pe o forță mult mai puternică de cât a fost aceea de până acum.

În fața Guvernelor, autoritatea Asociației devine mai spornică și considerată. Dascălimea unită prezentând o autoritate prin asociația ei, întodeauna când va trebui să-și susțină drepturile în fața stăpânirii, va putea ușor să obțină aceste drepturi, iar desideratele ce le va prezenta, nu se vor considera ca răslețe și regionale.

Unificarea va aduce totdeodată și un mare avantaj în soluționarea problemelor școlare cari reclamă o tot mai mare atenție, în vremurile de azi și de mâine.

Dar toate aceste învățătorii le știu bine și Congresul de la Alba Iulia, a dovedit aceasta.

Ion Vierul

În ziua Unirii tuturor învățătorilor.

În această zi de sărbătoare pentru învățătorii Ardealului, Asociația Generală a Învățătorilor din Regatul Vechiu, Bucovina și Basarabia vă exprimă prin glasul meu sentimentele sale de solidaritate și vă afirmă că împărtășește cu caldă inimă de frate bucuria ce stăpânește sufletul dascălilor ardeleni.

Suntem alături de voi, frați din Ardeal, noi toți cei de dincolo de Carpați, fiindcă aceiași mare credință și aceleași mari nădejdi ne-au călăuzit ieri și ne călăuzesc și astăzi.

Eri, când peste vitrege hotare purtam doar visul unirii noastre, a unirii înfăptuită acum pentru toate vecurile ce vor să vină, învățătorii României libere au fost și numai semănători de lumină în mijlocul poporului, ei pregătitori neosteniți și fanatici ai sufletului românesc pentru ceasul hotărâtor al destinului.

Ca profetul Bibliei, care în zilele rătăcirii prin pustiu, lovind cu tolașul în stâncă a făcut să izvorească de-acolo apa cea binecuvântată, noi am făcut să răsară din adâncurile sufletești ale poporului român, să crească și să devie a tot poruncitoare, credința în izbânda dreptății sfinte și nemuritoare.

În aceiași vreme, aici în Ardealul rob și ingenușiat, învățătorii expunându-se adesea celei mai cumplite mucenicii, au stat neînfricați de strajă în altarul neamului, apărători ai limbii, ai datinilor și ai tradițiilor strămoșești, păstrători ai ființei noastre naționale și morale — în potriva tuturor silnicilor, pe pământul în țerna căruia s'au adâncit acum 18 veacuri rădăcin'le națiunii române.

Astăzi, când suferințele și luptele de ieri sunt doar o amintire, și unii și alții, slojiitori devotați ai țării, cu ochii ațintiți la idealurile ei cele mai înalte, cruciați ai muncii, ordinii și luminii, stăm cu cinste și devotament la postul de onoare ce ni l-a încredințat patria.

Și pentru a servi și mai bine această patrie, căreia trebuie să-l închinăm toate gândurile noastre, iată că suntem gata acum să înfăptuim și o hotărâre care de zece ani ne mângâie și ne încălzește inimile: hotărârea de a contopi într'o singură organizație cele două Asociații despărțite una de alta, deși și-au îndreptat nobilele speranțe către aceeași țintă.

Uniți în aceeași organizație, învățătorii români de pretutindeni, dela cel mai bătrân până la cel mai tânăr legionar din țara noastră, vom porni mâne pe drumuri noul de luptă și de realizare.

Vom afirma cu neclintită tărie drepturile noastre, drepturi care pentru rolul ce-l avem în Stat și pentru răspunderea ce o avem față de viitorul lui, nimeni nu le poate călca în picioare.

Vom contribui cu gândirea și cu acțiunea noastră la crearea școlii pe care o cere dezvoltarea de astăzi și de viitor a statului român. O școală care inspirându-se neconținut din pro-

funziile sufletului național și conformându-se nevoilor și aspirațiilor noastre deosebite de ale altor popoare fără a rămâne totuși deoparte de marile curente de idei ce agită omenirea să devie instrumentul cel mai de seamă pentru trezirea și punerea în lucru a tuturor puterilor noastre creatoare.

Și vom lupta ca din calea geniului nostru național să fie înlăturate cele din urmă piedici, cu convingerea acăncă și nestrămutată că atunci de pe cuprinsul românesc nu vor țâșni numai când și când scântel de lumină, nu se vor revărșa numai câteva unde de umanitate în lume, ci o uriașă muncă, înasuflețită de cele două principii eterne: binele și adevărul, se va desfășura în acest colț al pământului ca un imn închinat vieții și Creatorului ei.

Aceasta este profesia de credință pe care cei patruzeci de mii de învățători o fac solemn în fața națiunii.

Dumnezeu să ne țină sufletele neîntinate și veșnic trează energia ca pe câmpul luptei noastre să pălpăie în cel mai scurt timp steagul biruinții.

D. V. Ţoni

Președintele Asociației
Generale a Învățătorilor
din România.

Școală primară de stat, sau confesională?

De un timp încoaci, tot des ni-se dă să auzim în convorbirile sociale debarcări în contra școlii primare de stat, preamărindu-se în acelaș timp fosta școală confesională.

Unii susțin cu tărie actuala școală de stat, în favorul căreia prezintă o mulțime de argumente, cari te lasă să crezi, că aceasta este cea mai românească și cea mai modernă creațiune înfăptuită de Români în ultimul deceniu. Cealaltă tabără invoacă rezultatele incontestabile obținute de către școala confesională română și îndeosebi devotamentul și apostolatul învățătorilor confesionali »din cele trecute vremi«.

Este interesant, că pentru școala confesională pledează aceia, cari nu cunosc pe cea de stat, iar pe aceasta, o susțin de regulă cei cari nu au avut prilejul să cunoască pe cea confesională, până când aceea, cari sunt mai chemați ași spunea cuvântul, învățătorii, cari prin serviciul lor cunosc ambele tipuri de școală, nu s'au pronunțat încă, ori dacă da, foarte sporadic. În felul acesta, părerile opiniei publice asupra celui dintâiu altar de cultură românească, sunt împărțite.

Dorind să aducem un serviciu culturalei românești prin clarificarea acestei chestiuni, mi-ar plăcea foarte mult, dacă aceste rânduri ar provoca o discuție generală asupra întrebării de mai sus. În consecință, rog pe frații colegi — tineri și bătrâni — ași expune cuvântul competent în coloanele acestei gazete, cât se poate de obiectiv, rămânând, ca la urmă autorul acestor rânduri să-și prezinte și dânsul părerile sale.

dolar.

Congresul Asociației Învățătorilor din Ardeal.

S'a hotărât unificarea tuturor învățătorilor din țară.

Adunarea jubilară din Alba-Iulia.

In cadrul unor înalte serbări s'a desfășurat în zilele de 28-30 August c., în cetatea istorică, congresul Asociației Învățătorilor din Ardeal

Delegații din toate județele țării, au participat în număr mare la acest congres, reprezentând asociațiile regionale.

Ședința festivă.

După serviciul divin celebrat de P. S. Sa Episcopul Dr. Stroia, în Catedrala Incoronării, congresiștii în frunte cu d-nii: N. Costăchescu ministru, Rădulescu-Motru și Vl. Ghidionescu, prof. univ., D. V. Toni, preș. Asociației Generale, Episcopul Stroia, Șuteu, preș. inv. din Ardeal, Colonel Ivanovici, Gh. Mugur, Apostol Culea, etc. s'au adunat în sala Unirii.

Ședința de deschidere.

Congresul este deschis la ora 10, de către președintele T. Șuteu, care, printr'un discurs arată foarte detaliat toată activitatea Asociației în prima decadă dela înființare — 1919 și până la 1929. D-sa arată că acești 10 ani a fost cea mai fecundă perioadă de sbucium și frământare în care noi a trebuit să căutăm cele mai prielnice momente pentru a putea pune temelii solide la o mulțime de așezăminte.

Ca loc de întrunire s'a ales tocmai Alba-Iulia care, pe lângă marea însemnătate istorică, mai întrunește și fericita coincidență că aci s'a ales la 18 Noembrie 1918, primul comitet central al Asociației.

Congresul Asociației sunt roadele muncii acestui mănunchiu de oameni devotați cari azi sunt în fața dv., ca în fața unui for de judecată. Ei au răspundere morală pentru tot ce s'a întreprins, realizat sau eșuat în acești 10 ani dela războiu încoace.

Asociația noastră a năzuit ca membrii ei să fie ajutați în toate împrejurările, iar cei loviți de soartă și de nedreptățile oamenilor, să capete mângâiere. Ea n'a pierdut din vedere nici ridicarea culturală a învățătorilor de dincoace de munți.

Pentru viitor credem necesar ca pe baza experienței să se întocmească un nou proiect de statut, care să cuprindă toate organizațiile asociației generale și acelor regionale. Datoria noastră viitoare e ca prin congrese bine organizate să atragem mereu atențiunea celor în drept asupra tuturor nemulțumirilor cari ne îndispun și a nedreptăților pe cari le suferim, spre a se îndrepta tot mai spre bine soarta învățătorului și rostul învățământului.

Asociația luptând și în viitor pentru întărirea morală va căuta să întrunească moralitatea la însăși baza culturii noastre naționale. Ea va împărtași apoi toate problemele naționale cari primesc direct prestigiul dascălilor ardeleni.

Asociația noastră dorește să pornească hotărâtă pentru unificarea organizațiilor învățătorimel din toată țară.

Experiența celor 10 ani ne face să vedem că munca izolată și fărâmițată pe regiuni nu dă rezultate pe care le-am putea obține prin cea unită și de acela învățătorimea ardeleană, în acest oraș simbol a celor două uniri politice, spune în auzul tuturor că vrea unirea sinceră cu toate organizațiile învățătorescilor din țară.

Președintele asociației termină arătând marea activitate desfășurată de asociație în diferite domenii și stăruie asupra situației financiare a diferitelor fonduri și salută pe înalții oaspeți.

Discursul Ministrului.

D. N. Costăchescu, ministru instrucțiunii publice, primit cu nestăruite aplauze de către asistenți, rostește un larg discurs. D-sa, spune:

Am răspuns cu mare bucurie la chemarea dv. de a participa la cel de al XI-lea congres în cetatea simbolică a Albei-Iulia. Simt o deosebită mândrie să salut în dv. pe toți dascălilor ardeleni.

Învățământul nostru s'a desfășurat cu fluctuații adesea mari și determinate de porniri de entuziasm. Rezultatul însă n'a corespuns după părerea noastră așteptărilor, școala nefiind pusă în făgașul realităților cari o reclamă. Școala e un mijloc și noi nu o avem pentru noi, ci pentru poporul întreg.

Poporul românesc cheltuește milioane pentru școală și luminare și de aceea toate forțele trebuie concentrate pentru a duce școala într'un cadru realist și pentru armonizarea intereselor legate de ea.

Ne veți întreba de ce n'am rezolvat imediat problema învățământului primar. Orce operă temeinică trebuie bazată pe cunoștinți profunde, date sigure din care să ne inspirăm programul.

Războiul a fost una din cauzele principale, care au influențat învățământul iar de la războiu încoace n'am putut avea o statistică exactă pe care să ne bazăm opera de înfăptuire. Fac apel la dv. ca statistica învățământului să devină o realitate, căci trebuie să știm ce avem, ce ne lipsește și care e realitatea. Statisticile găsite au fost influențate de nevoi personale sau de multe alte împrejurări. Această situațiune ne-a determinat să desfășurăm o serie de postări, iar acolo unde se cereau să înființăm altele.

Nu ne vom uita la economii bugetere. Tot din cauza lipsei de statistici suferă și învățământul profesional S'a putut dovedi că în actualele școli profesionale, nu se face ceea ce trebuie. În afară de teorie, absolenții acestor școli nu capătă nici o practică. Trebuie să tindem a da școlilor profesionale rolul apreciabil pe care trebuie să-l aibe în cadrul vieții noastre naționale. Am făcut apoi să dispară multe clase complementare la școlile secundare și sunt de părere să se desființeze școlile din această categorie, cari servesc numai unele nevoi locale limitate.

În ceea ce privește școlile normale, am constatat că ele sunt prea multe și dau un contingent prea mare de învățători, fără ca aceștia să aibe o pregătire suficientă. Pe viitor vom reduce numărul lor și vom mări anii de studii.

D. Costăchescu termină cerând învățătorimel o colaborare armonioasă cu toată priceperea lor.

Alte cuvântări.

Urmează Episcopul Dr. Stroia, care în numele bisericii aduce salutul și roagă pe D-zeu ca mare mentră a învățătorilor din întreaga țară să devină o adâncă realitate: să se unească într'o singură ceată ca astfel să lupte pentru formarea adevăraților creștini. D. Colonel Ivanovici, în numele armatei aduce salutul „celor ce pregătesc aluatul pe care oastea trebuie să-l formeze”. Din partea județului și orașului Alba Iulia, vorbește d. primar Dr. Sava. D. prof. Ghidionescu, în numele Univ. D. Sandu prof. în numele „Astrei” D. Cucul, prof. în numele prof. din Alba. D. Dumitrașcu, în numele presei didactice. Din partea Asociației Generale, d. D. V. Toni rostește o înălțătoare cuvântare, pe care o publicăm pe pag. 1. Cel din urmă la cuvântul d. prof. Iencica, care propune și următoarea moțiune:

„Învățătorimea din Ardeal, Banat, Crișana și Maramureș întrunită la al

XI-lea congres în cetatea unificării spirituale și naționale, hotărăște unificarea asociației lor cu Asociația Generală a învățătorilor. Îndrumază comitetul central și consiliul general ca în timpul cel mai scurt să ia contact cu asociația-șoră și să voteze un statut unic pe baza principiului descentralizării și chiverniselei proprii pe județ, regiune și țară”.

Moțiunea e apoi votată cu aplauze frenetice de către congres.

Toată asistența sculându-se în picioare cântă: „Pe al nostru steag e scris unire”. În semn de izbândă și sfântă sărbătoare, d. preș. propune suspendarea ședinței.

Banchetul.

După vizitarea locurilor istorice din cetate s'a ținut un mare banchet, în sala restaurantului „Dacia”. Au luat parte toți congresiștii, precum și înalții oaspeți.

D. Costăchescu, ministru, a toastat pentru Regele Mihai I și înalta Di-

castie, D. Șuteu, preș. a toastat pt. Ministru al Instrucțiunii. D. Gh. Mugur pentru președintele Asociațiilor Unire d. D. V. Toni, D. Șellan, pentru univ. D. Bochiș pentru Episcopul Stroia și Ogreanu pentru armată, d. Ardelean pentru primarul orașului, d. Iencica pentru prof. sorții univ. prezenți; d. Iva pentru comitetul central al A.; d. Nistru pentru d. Toni, d. Simionovici din Bucovina pentru inv. din Ardeal.

D. V. Toni, chemat prin prelungirea plauze, rostește o cuvântare emoționantă exprimându-și marea bucurie în această zi când s'a săvârșit unirea și adresându-se ministrului îi cere c „încă azi să se cuminece pentru todeauna cu învățătorii”. Seria toasturilor este ridicată de d. Costăchescu ministru, cu următoarele cuvinte adresate învățătorului: „În fața acestui apotol mă aplec, mă închin; față de acest mucenic ridic paharul meu și vă rog pe toți să credeți că această creștință stăpânește profund sufletul meu!”

Ioan Jelecutean

Școală primară de stat, sau confesională?

(în legătură cu articolul de pe pag. 1.)

Fără intenția de a limita firul discuției, pentru orientare, ar fi de dorit, ca părerile să se mărginească îndeosebi în jurul următoarelor întrebări:

1. Din cari resurse ar fi să se susțină școlile confesionale?
2. Nu ar răvni și confesiunile minoritare la acele resurse, spre ași putea susține și înmulți școlile sale, dacă acelea s'ar da din visteria Statului?
3. Cum ar fi asigurată predarea limbii române în școlile confesionale minoritare?
4. Care ar fi direcția educației civice în școlile confesionale de diferite caractere?
5. Educația religioasă-morală în fosta școală confesională, în raport cu ceea ce se face azi în cea de stat.
6. În care școală s'a atins scopul cunoștințelor generale?
7. Situația învățătorilor în trecut, în raport cu cea de azi.
8. Învățătorii și serviciul cantoral.
9. Edificiile școlare din trecut, în raport cu cele de azi.
10. Concluzii.

dolar.

Aviz!

Domnii învățători dela școlile primare din județul Arad, sunt prin prezenta avizați că la Librăria Concordia Gh. Munteanu din Arad, str. Eminescu No. 10. pot afla toate cărțile de curs primar precum și rețizitele necesare. Atât la cărți cât și la rețizite domnii învățători li se acordă rabat.

Anunț.

A eșit de sub tipar „Material pentru șezători școlare ediția II. prețul 15 Lei” și Regule ortografice Române ediția II, prețul 6 Lei.

Se pot procura dela autor sub adresa Petru Zofiu, Arad str. Șezătoarei No. 2. Cărțile se expediază prin ramburs, ori solvându-se prețul și porto înainte.

Orice fel de corespondență pentru „Gazeta Învățătorilor” să se trimită pe adresa redactorului responsabil, d. Ioan Jelecuteanu inv. în Covăsint j. Arad.

PREȚUL ABONAMENTULUI.

Pe un an . . . . . 160 Lei
Pe 1/2 an . . . . . 80 „
Abonament de sprijin 1000 lei

Informațiuni

Facem un călduros apel către toți învățătorii din țară, rugându-i să răspundească și să aboneze „Gazeta Învățătorilor” singurul organ săptămânal pentru apărarea intereselor noastre profesionale.

Ministerul Instr. prin Decretul Regal No. 2818 a numit pe d. P. Dirlea, Revizor școlar al jud. Arad.

Faptul acesta ne bucură, actualul revizor școlar fiind una dintre cele mai distinse elemente didactice din jud. nostru.

Numirile în învățământul primar s'au făcut cu data de 1 Sept, iar detașările se vor face cu data de 10 Sept. c.

Concertul dat de inv. din jud. Alba în ziua de 29 Aug. cu ocazia Congresului, la Alba Iulia a fost în înălțimea chemării sale. Se cuvin laude dirigențului d. I. Goția, inv. în Sebeș, cât și tuturor membrilor din acel Cîrl.

Cine reține acest număr se consideră abonant.

Au fost transferați, pe ziua de 1 Sept. următorii maștri dela școlile de meserii.

Boder N., dela R.-Sărat la Oradita Bugeanu I., dela Tr.-Mureș la Brașov; Ploestenu Șt. dela Ploesti la București; Minculescu Sebastian, de la Oradia la Roșiori de Vede; Veleanu C., dela Pătârlagele la București; Constantinescu T., dela Odorhei la București; Georgescu G., dela Brălla la București; Șerbănescu C. dela Rezina la București și Ioanșescu Iile dela Cernavodă la Olteniți.

Inscrierile la examenul de admitere pentru an. șc. 1929-30, la școala de notari din Arad se fac la 1 Sept. c. Examenul se va ține între 1-10 Sept.

Învățătorii cari au absolvit și făcut examenul de capacitate cu subsemnații, sunt rugați a aviza participarea lor la întrunirea de un sfert de veac dela absolvire — la revederea din 14 Sept. a. c. subsemnaților. Revederea va fi în orașul Gherla. Avizele la adresa D. Bocșa — Maleru și M. Lupoac — Sângeorz Bdl jud. Năsăud.

Redactor responsabil:

ION JELECUTEAN